

Lengyel Tamás
A.-TÓL LOPOTT TÁRGY

sötét szobám sarkában
kopasz fekete nő a szóvakság
elsuttogja miért nem mehetek oda
ahová szívem szerint mennék
oda ahol a dobok ütemére
az oroszlánok értem halnak
ehelyett arcom mások versébe temeti
előre gyártott emlékei
mint a fejemben élő varjak belülről
durván kaparják szemem a külvilágra.

aztán meglátom A-t
ilyenkor nem kitárt szárnyú madár
csak énrám vár
testében görcs szorongás
ilyenkor nem öreg álomruhatáros
szemében bölcs borongás
titkai csak nekem fájnak
énrám vár
ott ahol mindig tárt karokkal várnak

félve lépek hozzá
de arcát gyengéden simogatom
és amikor közénk lép a hajnal
búcsúzólul ellopom tőle a halált.
otthon a könvespolcokon régen lezárt
süteményes dobozokat tartok
jól jönnek most
amikor halált hozok haza
egy közülük most is üresen áll
abba kerül ez a lopott tárgy - vásárfia
én meg maradok ahol voltam
az íróasztalra borultan
csak álmaim a gyengéd oroszlánok
visznek tova